

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மிய

சங்கிரகம்.

இஃது

சமீவனகேசுத்திரமென்னும்-கோயிலூர்

ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து

சென்னை:

ஜீவரகூடாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—:0:—

1886.

வியாஸ் ஆடிமீ.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்.

ஸ்ரீ-சற்சின்மயமாக விளங்காநின்ற ஏ! சுவாமின் அத்தொய்த சாஸ்திர சிரவணாதி மகிமைகளை அடியேற்கனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று சீடனானவன் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணினார் அஃதை ஈண்டு எடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

அத்தொய்த சாஸ்திரங்களில் மகாமகிமைகள் இருக்கின்றன. அவை என்னை எனின் அவ்அத்தொய்த சாஸ்திரங்கள் சகல பிராந்திகளையுஞ் சூனியம்பண்ணுகிறதாகியும் ஜநநமரணமென்கிற சம்சாரசாகரத்தைத் தாண்டுகிறதற்குத் தெப்பமாகியும், ஸ்வகர்மகுண சாலமென்கிற மேகங்களைப் போக்கடிக்கிற பிரசண்டவாயுவாகியும், ஆதியாத்மீக மாதிபவுதீக மாதி தெய்வீகமென்கிற தாபத்திரயாக்கினிகளைச் சாந்திபண்ணுகிற அமிர்தவருஷமாகியும், புத்திர மித்திர களத்திர பசுப் பிறத்தியக்கிரகக் கிராமக்ஷேத்ர தனதானியாதிகளிடத்திற் பிரியமோதப் பிரமோதமாயிருக்கின்ற வஞ்ஞானமான மோகாந்தகாரத்தைப் போக்கடிக்கிற சூரியப்பிரகாசமாகியும், தானத்திரய, சங்கத்திரய, பந்துத்திரய, ஜீவத்திரய, ஜகத்திரய, வீந்துத்திரய, தெய்வத்திரய, ஈஷணத்திரய, கர்மத்திரய, காரணத்திரய, வாசனாத்ரயமான விவ்விவங்குகளைப் பேதிக்கிற வச்சி

சு அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

ராயுதமாகியும் இதரமான சப்தமீமாம்ச மந்திர கீர்ம யோக நியாய மிவைமுதலான சாத்திரங்கள் படித்துஞ் சுகதுக்க மோக கர்மபந்த ஜநமரணங்களை நிரசனம் பண்ணமாட்டா மற் சமுசயங்களோடு கூடி யநேகமயக்கங்களினால் மோக்ஷ மாகிற கலையைக்காணாமலுமிருக்கிறபேர்கள்கூட தெய்வா தீனமாய் அத்தொய்த சாத்திரசிரவணம் பண்ணினு லதுசகல சமுசயங்களையுஞ் சகல பயதுக்க மோகாதிகளையுந்தள்ளி மோ க்ஷகதியைக்காண்பிக்கிறதாயிருக்கிறபடியினாலு மிந்த அத்தொ ய்த சாத்திரங்களின்பேரில் மிகவும் விசுவாசம் பண்ணவே ண்டியது சித்தமென்று ஸ்ரீ-க்ஷேசாஸ்திரிசிவனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சத்தப்பிரகரணத்திலும்.

குரு சந்நிதானத்திலே அத்தொய்தசாஸ்திர சிரவணமா த்திரம் பண்ணின துகொண்டு எழுபத்தொரு சதூர்யுகம் ஆந ந்தபோகம் புகிக்கிற சுவர்க்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரமே உன க்குப் போதுமென்று ஸ்ரீ-வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் திரு வாய்மலர்ந்தருளிய பஞ்சதசப்பிரகரணத்திலும்.

திகமுநான்முகன் முதற்றேவர் மூவருஞ்
சகலவேதங்களுஞ் சாத்திரங்களும்
புகலுஞானத்தினுற் புரணமானது
நிகரில்வாசிட்டமா நிபுண ஞான நூல்.

அன்றியும்.

தலமைநான்முகன் மனத்தாமரைக்கினன்
சிலையில்ராகவன் நிருச்செவிக்குத்தெள்ளமு
துலைவில்வான்மீகிவாக் குதித்ததத்துவ
நிலைமைவாசிட்டமா நிபுண ஞான நூல்.

அன்றியும்.

அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

௫

பெரியவரறிவுறு பெருமைசான்றது
விரிவுறுசிறியவர் மேவொணாதது
வரிசையிலுயர்ந்தது வசிட்டசங்க்தை
யரியமெய்ஞ்ஞானநூ லனைத்தின்மிக்கதே.

அன்றியும்.

தெருளுமகூழ்சிதஞ் செய்யுமன்பினு
லருமைவாசிட்டநூற் கன்னையொப்பனோ
வுரியதாய்பிறவியை யுள்ளதாக்குவன்
பெருமைவாசிட்ட மிப்பிறப்பைமாற்றுமே.

அன்றியும்.

சாத்திரத்திற் பெரியதிது தடங்காவியத்திற் பெரியதிது,
மாத்திரத்தின் மெய்ஞ்ஞான வழியாற்பெரியதிது ஞான, நே
த்திரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற்பெரியதிது கதினோன்,
கோத்திரப்பொற் பாத்திரத்திற் குதித்தவமுதாம் வாசிட்டம்.

அன்றியும்.

பரமமேனிவசிட்டமுனி பச்சைமேனியிராமற்குப்
பிரமஞானமுணர்வித்த பெருவாசிட்டநன் னூலைத்
திரமதாகக்கற்பளவே சீவன்முத்திப்பதஞ்சேர்வ
ருமதாக வுள்ளுணர்வோருறுபே நென்மனுரைப்பதுவே.

அன்றியும்.

வாசிட்ட மென்றளவில் வாழ்வுதரும் வாசித்தா
னேசித்த தெல்லாம் நிரம்புமே - யோசித்து
அர்த்தமுணரி லருட்படு மங்கநிலையிற்
சித்தநிற்கின் முத்தியுமாந் தேர்.

என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரராற்றிருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஞானவாசிட்டத்திலும்.

சு அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

மூவர்தேடிதை சனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட்கு மொழிகிதையிங், கியாவோதினரிதன் பொருட்டுணி வரியாவர் கேட்பவரியாவர்தம், பாவம்வேவொடு பறிந்துநல்ல பரமப்பதம் பெறுவராதலான், மேவுமன்பினொடு மோதமீளுதலில் வீடுவேண்டினன் விரும்புவான்.

என்று ஸ்ரீ செகதீசுரராத் நிருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஈசுரகீதையிலும்.

ஏயவ்வோம் பேசியவ்வறநூலினையே யெடுத்துரை
யைஞானயாகத்தா லெனையேயா ராதிக்கின்றான் [ப்பா
மேயபொருமை தனைவிட்டு விருப்பாலிதனைக் கேட்பானுந்
தியவினைகளற விட்டுத் தேவருலகஞ் சேருமால்.

என்று ஸ்ரீ கிஷ்ணபகவானுந்நிருவாய்மலர்ந்தருளிய
பகவற்கீதையிலும்.

பரமமா மிந்தக்கீதை படிப்பவன் பாரின்மீதே
திருவினான் முகுந்தனொக்குந் தேசினாலீரவி யொக்கு
மருவுமா மெனையேவந்து மாசிலா விஞ்சையாகு
முருவமா முமையுமென்று மவனுளத் துறையாநிற்கும்.

என்று ஸ்ரீ பிரமதேவராத் நிருவாய்மலர்ந்தருளிய
பிரமகீதையிலும்.

இந்நிலந்தனிற் கைவல்ய நவநீதமெனப் பேரிட்டு
நன்னிலமருவு நாராயணன் சொன்ன ஞான நூலைப்
பன்னியாராய்ந்து பார்ப்போர் பரமார்த்த சொரூபமாகி
அன்னியவனர்த்தம் பொய்யா யானந்தமெய்யாய் வாழ்வார்.
அன்றியும்.

குலவுசற் குருவீன்பாதக் குளிர்புன றலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற் றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
நலமையாகுங் கைவல்ய நவரீத நூலைக்கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் படித்தஞானிகளாய் வாழ்வார்.

என்று ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகளாற்
நிருவாய்மலர்ந்தருளிய கைவல்ய நவரீதத்திலும்.

வேதமுதலாகிய நூலனைத்தினுஞ் சொல்பொருளை விளங்
கியிடக் கரதலாமலகமெனக் காட்டிப், போதமயமாகிய பே
ரானந்தத்தழுத்தும் பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெற்ற
குரிய, சாதனநான்கினையு மடைந்தெவ ரானுமென்றுந் தடுப்
பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி, யாதரவி னருட்
குரவன் றனைத்தேடி யுருகு மன்புடையோர்தமைக்காணி
னளித்திடுகவுவந்தே.

என்று ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசசுவாமிகளாற் நிருவாய்மலர்ந்தருளிய
வேதாந்த சூடாமணியிலும்.

தரணிபுகழ் தத்துவனார் தாமுரைத்த ஞானப்
பரணிதனைக் கட்டலிழ்த்துப் பார்த்தாற் - கரணமுடன்
சேர்ந்து மணவாத சிவமணமே பூரித்த
சாந்தமண நாமமே தான்.

என்று ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளாற் நிருவாய்மலர்ந்தருளிய
அஞ்ஞவதைப்பரணியிலும்.

பருவசாரத்தாற் பலிக்கு மறுபூதிச்
சொருப சாரத்தின் சுவையை - யிருசெவியா

அ அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெல்லாந் தாமாகக்
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண்.

என்று ஸ்ரீ சொரூபாநுபவராற்றிருவாய்மலர்ந்தருளிய
சொரூபசாரத்திலும்.

ஓதியவிந் நூலிலுள கவிதையின்க ணுற்றவொரு பாதத்
துக் கிணையொன்றில்லை, மீதியுள பாதங்கட் கிணையேயாக
மேவுபொரு ளெவையேனு மெங்குமுண்டோ, வீதலுரு வக
ண்டபர ஞானந்தன்னை விளக்கியிடும் வாக்குக்கிங் கிணையே
தாரு, மாதலினு லதிசயமா மிந்தநூலை யத்யந்த மாதரவோ
டப்யாசிப்பாய்.

அன்றியும்.

பலகோடி யாகத்தைப் பாங்காய்ச்செய்தும் பலகோடி
தீர்த்தத்திற் றுனஞ்செய்து, முலைவோடு பெற்றபல மிதனினு
ள்ள வொருபாதம் படித்தபலத் திணையேயாகா, நிலைமேவு
மிந்நூலின் கவியின்கண்ணே நிருமலமாய் நிகழ்கின்ற விரண்
டுபாதஞ், சலியாது படித்தபலன் நனக்கீடாகச் சகலபுவி
தானபலஞ் சாற்றலாமோ.

அன்றியும்.

அரிதான விந்நூலின் கவியின்கண்ணே யதிசயமா யமை
வுற்ற மூன்றுபாதஞ், சரியாகப் படித்துவரும் பலந்தனக்குச்
சகலவித தானமுமே சமானமாகா, பரிவாக விதனிலுள கவி
தையொன்றைப் படித்தபலன் நனக்கிணையா யெவையுமில்லை
யொருகால மேனுமித னதுபவத்தை யுற்றதனாற் பெறும்பேறு
க்குவமையுண்டோ.

அன்றியும்.

இந்நூலை பரப்பிரம மிதனைத்தானே யினிமையுட னெ
ப்போது மப்யாசிப்பாய், பன்னூலைப் படித்ததனாற் பெறும்

அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

க

பேரென்ன பானுவின்முன்பலவொளியாற் பலனுமுண்டோ,
செந்நூலி தொன்றினையே செம்மையாகச் சிரத்தையுடன்
சந்ததமு மப்யாசிக்கி, லெந்நூலின் பலன்களும் தொன்றி
னாலே யெய்தியிடு மிதிலிறையு மையமில்லை.

அன்றியும்.

இந்நூலா லத்யாச மனைத்துநீங்கு மிந்நூலா லாவரண
மனைத்துநீங்கு, மிந்நூலாற் சின்மாத்ர நிட்டைகூடு மிந்நூ
லாற் சித்தவிசி ராந்தியெய்து, மிந்நூலா லகண்டபர ஞான
முண்டா மிந்நூலா லஞ்ஞான மனைத்துநீங்கு, மிந்நூலா
லனாதிபவ பந்தந்தீரு மிந்நூலா லகண்டபர மோட்சமெய்
தும்.

அன்றியும்.

இந்நூலா லித்துவித மனைத்துநீங்கு மிந்நூலா லத்துவித
மொன்றேதோன்று, மிந்நூலா லிதயமுடிச் சிறப்பதாரு மிந்
நூலாற் சீவத்வ நசிப்பதாரு, மிந்நூலாற் பவதுக்க மனைத்துந்
தீரு மிந்நூலாற் பரமான சுகமேசாரு, மிந்நூலாற் பாசமெலா
நசிப்பதாரு மிந்நூலாற் பரமபதங் கிடைப்பதாமே.

அன்றியும்.

மருவியதன் சென்மத்தி லொருகாலேனு மற்றிதனைக்
கேட்போனு முத்தனுவன், சரிவரவே நிதமிதனைப் படிப்போ
னுக்குச் சமமாகச் சுகந்தனிலே யாருமில்லை, யரியவனே யாத
லினு லநந்தநூலி லாதரவே செய்யாம லனைத்துந்தள்ளி. நிரு
மலமா மிந்நூலே முழுட்சுவெல்லா நிதந்தவிரா தப்யாசஞ்
செய்யவேண்டும்.

அன்றியும்.

க0 அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

பலசெனனத் ததுட்டித்த வறங்கௌல்லாம் பக்குவமாய்ப் பாவங்க ளனைத்துநீங்கி, யிலகியதன் சொருபநிலை யிசையத்தக்க வினிப்பிறவா முடிவான சென்மத்திற்குன், சலனமெலா மறநீக்கி யகண்டமாக்குஞ் சத்தியுள விந்நூலைச் சாரலாகு, மலினமுறா விந்நூலைச் சார்ந்தோருக்கு மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேசனானை.

என்று ஸ்ரீ ரிபுமுனிவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய
ரிபுகீதையிலும்.

ஸ்ரீ - வசிஷ்ட மகாமுனிச்சுரர்ச்சும் ஸ்ரீ - விசுவாமித்திர முனிச்சுரர்ச்சும் முன்போர்காலத்தில் ஓர்சம்வாதம் உண்டாயின. அவையாவன, நான் பிரமரிஷியானெனென்று நீர்சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரரிஷி ஸ்ரீ-வசிஷ்ட மகாமுனிச்சுரரைப்பார்த்து வினவியதற்கு அவ்வசிஷ்ட மகாமுனிச்சுரர் அவ்விசுவாமித்திர முனிச்சுரரைப்பார்த்து நீர் இராஜரிஷியே யல்லாமல் பிரமரிஷியல்லவென்றனர். அதன்பின்னர் அவ்விருமுனிவர்க்கும் சொற்ப மனஸ்தாபம் பிரமரிஷி அல்ல ஆமென்றதைக்குறித் துண்டாயின பின்பதைக் குறித்து ஸ்ரீ - விசுவாமித்திர முனிச்சுரர் சிவபெருமானிடத்திற் றெரிவிக்க அச்சிவபெருமான் இவர தபிப்பிராயத்தையகற் றெரிந்துகொண்டு அவ்விசுவாமித்திர முனிச்சுரரை நோக்கி உன தபிப்பிராயம் நிறைவேறுதற்கு ஆதித்தன் ஆதிசேடன் முதலியபெயரை மத்தியஸ்தாளாய் நியமித்து முற்றுப்பெறச் செய்துகொள்ளென்று ஆக்ஞாபிக்க அவ்வண்ணமே ஆகட்டுமென்று அச்சிவபெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்வண்ணமே செய்தற்கு யத்தனித்துச் சில

மத்தியஸ்தானை அழைப்பிக்க அவர்களில் சிற்சிலபெயர்கள் வந்து ஓரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தனர் அச்சபையிலுள்ளோர் களைநோக்கி விசுவாமித்திரர் தமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க அச்சபையிலுள்ளோர்கள் ஸ்ரீ விசுவாமித்திரனோக்கி நீங்கள் ஆதிசேடனாயும் ஆதித்தனாயும் அழைத்து வாருங்கள் அதற்குமேல் உங்களிருவர் மனவருத்தத்திற் கேதுவான யிப்பொழுது சொல்லியநியாயம் வெளியாம்மென்றனர் அதற்குமேல் விசுவாமித்திரர் ஆதித்தியரிடத்திற்சென்றனர் அவரிவற்கு மரியாதைசெய்து சுவாமிகள் யாதுகாரணம் இவடத்துக்கு யெழுந்தருளியதென்று பிரார்த்திக்க விசுவாமித்திரர் சொல்லியசேதி எமக்கும் வசிட்டர்க்கும் யாம் பிரமரிஷி அல்ல ஆம் என்றதைப்பற்றிச் சிவபெருமானிடத்திலறிவிக்க அதற்கு அச்சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரகாரம் எல்லோரிடத்தும் அறிவித்தேம் அவர்களனைவரும் ஓரிடத்திற்குடயிருக்கின்றனர் ஆகையால் நீரும் வரவேண்டுமென்று சொல்ல அதற்குச் சூரியர் சொல்லிய சேதி தேவரீ ரபிப்பிராயப்படி யான்வருகிறதி லியாதொரு தடையுமில்லை யான் ஈசுரநியமப்படி ஒரு கூணநேரங்கூடத் தாமசியாமல் மேருவைச்சுற்றி உலகத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றமையால் அடியேற்கு பதிலாக ஒருவரைத்தாங்கள் நியமித்துவிட்டால் அடியேன் இதோவருகிறேனென்று சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட ஸ்ரீ - விசுவாமித்திரர் தமதுதவசை கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் பங்குசெய்துகொடுத்தும் ஆகாமல் பின்முற்றுங்கொடுத்தோ மென்றுகொடுத்தும் சூரியருக்குபதிலாக ஒருவரை நியமிக்கக் கூடாமையால் தாம்

கஉ அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

தாமே அவமரியாதை யோடு மவடம்விட்டு நீக்கினர் பின்
ஆதிசேடரிடத்திலாவது போய் அவரை அழைத்துக்கொண்டு
போவோமென் றுன்னி அவரிடத்திற்குட்போய் அங்கேயுஞ்
சாத்தியப்படாமல் அவ்வண்ணமே அவமரியாதையோடுந் திரு
ம்பி யச்சபையாரிடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர் அக்குறிப்பை
அறிந்து அச்சபையார் ஸ்ரீ-விஸ்வாமித்திர முனிச்சுரரைப்பார்
த்து ஏன் அவர்களை அழைத்து வரவில்லையென்று கேட்க
அதற்கு அவர் யாதொன்றுங் கூறாமொழிந்தனர் அதன்பின்னர்
அக்குறிப்பையறிந்து ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகா முனிச்சுரரை நோக்கித்
தேவரீர் சென்று அவர்களை அழைத்து வாருங்கோளென்
று அச்சபையார் மொழிந்தனர். அதைக்கேட்ட வசிஷ்டமகா
முனிச்சுரர் அவர்களபிப்பிராயப்படி சூரியரிடத்தில் முன்னர்
சென்றனர் அவர் மரியாதை பண்ணித் தேவரீ ரியாதுகாரணம்
இங்கெழுந்தருளியது எனக்கேட்க அதற்கு ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகா
முனிச்சுரர் சொல்லியசேதி முன்னர் ஸ்ரீ - விஸ்வாமித்திரர்
ஈண்டு வந்து சென்றசங்கதி என்று மொழிந்தனர் அதைக்கே
ட்ட சூரியர் முன் ஸ்ரீ-விஸ்வாமித்திர முனிவரிடத்திலறிவித்த
பிரகாரம் மிவ்வசிஷ்டமகா முனிச்சுரரிடத்திலு மறிவிக்க
அதைக்கேட்ட ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் நல்லது உமக்கு
பதிலாக ஒருவரைநியமிக்கிறோம் அஃது எப்படி என்றால் முன்
பொருகாலத்தில் யாம் ஜடகர் ஜடக்குமாரர் ஜடந்தனர்
ஜடாதனர் என்னும் மகாரிஷிகளோடு ஒருமுகுர்த்தகாலம்அத்
தொய்தசாஸ்திர விசாரணையாகிய காலக்ஷபம்பண்ணி இருக்
குறோம் அதில் நாலில் ஒரு பாகத்துக்குரிய பலத்தைக்கொடு
த்தோமென்றனர் அப்படிச் சொல்லினவுடனே சூரியருக்கு
பதிலாக ஒருவர்நியமமாயிற்று அதுகண்டு சூரியர் மனமகிழ்ச்

சிமோடு ஸ்ரீவசிஷ்டமகா முனிச்சுரணப் பார்த்துச் சுவாமி
இதோ அடியேன் வருகிறேனென்று எழுந்தனர் அதன்பின்னர்
ஸ்ரீவசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் இச்சூரியனையும் அழைப்பித்துக்
கொண்டு ஆதிசேடரிடத்திற்போயினர் அவர் இவ்வசிஷ்ட
மகாமுனிச்சுரர்க்கு மரியாதைபண்ணித்தேவரீர் எழுந்தருளிய
காரணம் யாதென்று கேட்க அதற்கு வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர்
சூரியரிடத்திற்சொல்லியபடி இவரிடத்திலுஞ்சொல்லி இவரு
க்குப்பதிலாக ஒருவரை நியமம்பண்ணி வைத்துவிட்டிவனாயு
மழைப்பித்துக்கொண்டு மேற்கண்டசுபயாரிடம்வந்து சேர்ந்
தனர். இதுகாரியங்களை அச்சபையிலுள்ளோரனைவரும் அறிந்
துகொண்டு ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரமுனிச்சுரனாரோக்கி இப்பொழு
துங்கள் நியாயம் வெளியாயிற்றுவென்றனர் அதைக்கேட்டு
ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரர் சபையிலுள்ளோரைப்பார்த்து நீங்கள்
சொல்லியகாரியஞ்சரி ஆனாலும் இந்த வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர்
வாக்கினால் நம்மைப் பிரம்மரிஷியென்று சொல்லும்படி நீங்க
ளனைவோருஞ் சொல்லுங்களென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட
அச்சபையிலுள்ளோரனைவோரும் ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுர
னாரோக்கித் தேவரீர் வாக்கினால் அவ்விசுவாமித்திர முனிச்சு
ரனா பிரம்மரிஷியென்று சொல்லவேண்டுமென்று மொழிந்
தனர். அதைக்கேட்டஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் அச்சபையா
ரைப்பார்த்து ஆனாற் பிரம்மரிஷியென்று மொழிந்தனர் அதன்
பின்னர் அவ்விடத்தினின்று தந்தம்மிடத்திற் கனைவோரும்
சென்றனொன்று ஆன்றோர்வழங்கிவருகின்ற ஆச்சரியசரித்திர
வழக்கத்திலும்.

பூப்பிரதட்சணமாகச்சென்று காசிச்சுஷேத்திரத்தைஅடை
ந்தவுடனே அவ்வவ் வருணச்சுரமத்திற்குத் தக்கதாகச் சுரு

கசு   அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

தியில் விதித்துள்ள பிரகாரம் கோதானம்பூதானம் முதலிய அநேக தானங்களுஞ்செய்து பின் கங்கைக்குப்பூசித்து கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தால் அன்றையத் தினத்திற்கு மாத்திரம் எண்பது கிருச்சப்பலனென்றும் அத்தினமொழிந்தபின் எத்தனைநாள் எத்தனைதிங்கள் எத்தனை ஆண்டு இருந்து ஸ்நானஞ்செய்தாலும் அவ்வண்ணமின்றித் தினமொன்றுக்கு அறுபது பொன் களஞ்சிபலனென்றும் இவ்வண்ணங் காசிமான்மியத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வண்ணங்கூறியபலன் சித்தித்தற்குமுயற்சித்தாலும்கூறாது சித்திக்கக்காணும் அன்றி ஒவ்வொருவர் ஏகதேசத்திலிப்பலன் வேண்டினு லவர்களாற் செய்யுஞ்சங்கிரகநியாயம் எவ்வண்ணமென்னில் கங்காஸ்நான பலத்தை யுத்தேசித்தவன் தான் சென்மித்துள்ள தேசத்தினின்று தாம் அருத்தசாஸ்திரத்தி லருத்தத்தை ஈட்டும்படி சொல்லியபிரகாரம் ஈட்டியுள்ள திரவியத்தைகையிற் றுங்கிக்கொண்டு கோபதாபம் ராகத்துவேஷம் முதலிய தூர்க்குணங்களைத் தூரத்தள்ளிவிட்டுச் சமை தமைமுதலிய சற்குணங்களையுமுடையவனாகித் தான் தருமங்களையுந் தந்தம் மளவிற்குரிய அளவுசெய்ய வேண்டுமென்னுங் கருத்தோடுங்கூடிப் பிரயாணப்பட்டு முன்னர் இராமேச்சரம்போய் அதினின்று தனிக்கோடியாகிய சேதிவிற்குச்சென்று ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்திற் செய்யவேண்டிய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு அதன்பின்னர் ஆண்டுள மிருத்து ஒருமிட்டி எடுத்துக்கொண்டு மீண்டு இராமேச்சரம் வந்து இராமராதனையுஞ் சேவித்துக்கொண்டு பின் ஆண்டுளசேதுமாதவரிடத்திற்குவந்து அவரைச் சேவித்துத்தாங்கொண்டுவந்த மிருத்திமிட்டியை அவர்முன்பாகவைத்து அதை மூன்றுபாகஞ்செய்து இரண்டுபாகத்தை அவரிடத்

திலொப்பிவித்துப்போட்டு மூன்றும்பாகத்தை தாம்கைப்பற்றிச் சொற்பங்கூடத்தவறுது வில்வச்சுடுக்கை சிமிழ் சம்படம் முதலியவைகளிலடக்கம்செய்து அவ்விராமேச்சுரத்தினின்று பூப்பிரதட்சணம்மாகப் பிரயாணப்பட்டு மார்க்கங்களினுள்ள கணேச்சுரர் குகேச்சுரர் நடேச்சுரர் சிவன் விஷ்ணு தேவிமுதலிய தெய்வங்களைப்பூசித்தற்கேதுவாகிய யத்தனத்தோடுமுன்னர் ஆண்டாண்டிள நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்து தந்தம் வருணச்சிரமத்துக்குரிய தானதரும சிவபூசை பாராயணதோத்திரம் முதலியசெய்துகொண்டுதீவிரமாய்ச்செல்லுங்காலையில் இடையில் இடையூறுகவுண்டாகும் பனிவெய்யில் காற்று மழை இடி தலைநோய் சுரநோய் வயிற்றுநோய் குடர் நோய் முதலிய நோய்களாலும் துஷ்டமிருகமுதலிய செந்துக்களாலுமுண்டாகும் இடையூர்களுக்குத் தப்பிப் பிழைத்து ஆறுமாசம் ஒரு வருஷத்தில் காசிச்சேஷத்திரஞ் சேருவதோ அரிது ஏதோ ஒரு வாறு தெய்வீகத்தினால்வ்விடையூர்களின்றிக்காசிச்சேஷத்திரத்தை அடையப்படுமாகில்ஆண்டு அவ்வவ் வருணச்சிரமத்துக்குரிய கோதானம் பூதானம் சொர்னதானம் வஸ்திரதானம் துலாத்தானம் முதலிய இன்னு மநேகதானங்களைச் செய்து முடித்துக்கொண்டு பின் விசுவேசம் மாதவம் துண்டிம் தண்டபாணிஞ்சம் வயிரவம் வந்தேகாசி குகாக் கெங்காம் பவானி மணிகரணீ காஸ்நானம் என்னுமுச்சாரணத்தோடு சிவபெருமானாகிய ஸ்ரீவிசுவேசுரரை இருதயத்திற் நியானித்துக்கொண்டு ஒரோ மனதாய் ஸ்நா^னஞ்செய்தால் அன்றைய தினத்திற்குமாத் திரம் இவன் ஆறுமாசம் ஒருவருஷம் வெருபிரயாசையடைந்து வந்தமையினால் எண்பது கிருச்சுப்பலனுண்டு அன்றி அன்றையதின மொழிந்து மீண்டு தினந்தோறும் நியமமாக ஸ்நானஞ்

கக அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம்.

செய்தா லறுபது சொர்னகனஞ்சிபலனுண்டு இதைப்பார்க்கி
லும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்செய்தால் அதிசுலபமா
கப் பிரயாசமன்றியிற் பலன் மிக்குற்றண்டாகின்றன. அக்
துவத்தன்மைத் தாகவுண்டாமென்னில் ஒரு புருடனுவன்
தானு தயாதயில் நித்தினாலிட்டெழுந்து சரீரசுத்திசெய்து
பின்ஸ்நானபானமுதலிய கிரிகையை முடித்துக்கொண்டு போ
ஜனத்துக்குப் போமனவும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்
செய்து பின்போஜனத்துக்கு போய்மீண்டுவந்து சொற்ப
நேரம் தனக்குமயக்கமாகவிருந்தால் நித்தினா சொற்பநேரஞ்
செய் தெழுந்து மீண்டு சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு மீண்டு
அஸ்தமானபரியந்தம் சிரவணாதி படனஞ்செய்தால் பிரதிநி
னமும் என்பதுகிருச்சப் பலனுண்டாம் அவ்வண்ணஞ் செய்
தற்கு அசத்தனாயிருப்பவன் ஸ்ரீ-குருதோத்திரஞ்செய்து அத்
தொய்த சாஸ்திரங்களைத்தமது கரத்தால் அவிழ்த்து, கண்ணா
பார்த்துப்பின் அச்சாத்திரங்களைத் தமதுகரத்தாற்கட்டிவைத்
துமீண்டு பழையபடிஅத்தோத்திரஞ்செய்தால் அறுவதுபொ
ன்களஞ்சி பலனுண்டாம். அன்றியில் அத்தொய்தசாஸ்திரங்
களைப் படனஞ்செய்தற்கு யத்தனித்து ஒருபாடல் அல்லது
இரண்டுபாடல் அல்லது நாலுபாடல் அல்லது பத்துப்பாடல்
அல்லது இப்படிச் சிலபாடல்கள் படிக்கும்போது அதற்கு
இடையூறுகூறாதேனும் விவகாரங்கள் நேரிட்டு அவ்வளவோ
டே அப்படனத்தை நிறுத்திவைத்துக் குருதோத்திரஞ்சொல்
லித் தமது கரத்தால் அப்புத்தகத்தைக் கட்டினால் அதற்கு
அஞ்சு கிருச்சப் பலனுண்டாம் அன்றியில் ஒவ்வொருஅத்
தொய்த சாஸ்திரங்களை அனாவரிசை முக்கால் வரிசைபட
னஞ்செய்து முற்றும் நிறைவேறுது ஏதேனும் இடையூர்கள்

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். ௧௭

வந்து நேரிட்டு அவ்விடையூறல் ஆரம்பித்த அத்தொய்தசாஸ்திர படனத்தை நிறுத்திவந்து அப்பத்தகத்தைத் தமது கரத்தாற் கட்டிக் குருதோத்திரஞ்செய்தா லப்படிநடந்த சிரவணபடனத்துக்கு இருவத்தைந்து கிருச்சுப்பலனுண்டாம். அன்றியில் ஒருஅத்தொய்த சிரந்தத்தை ஆசாரியர்சன்னிதானத்தில் ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆதியோடந்தமாய்ச்சரவணமாத்நிரஞ்செய்து முற்றுப்பெறுமாதி வவற்கு எழுபத்தொரு சதாயுகம் ஆனந்தபோகம் புசித்திற சுவர்க்கபலனுண்டாமென்றதைகின்ற அரியநூல்களிலும்.

இப்படி அத்தொய்த சாஸ்திர மரிமைகளை அநேக சாஸ்திரங்களிலு மந்திரபலமாகப்பிரதிபாதித் திருத்தல்கு ஸ்வாவரும்அத்தொய்தசாஸ்திரமாகிய சிரந்தங்களில் ஆதரஞ்செய்து அச்சரவண படனஞ் செய்தற்குப் பேரவாவுடையதாகி அச்சாஸ்திர சிரவண படனத்துவாரா ஜநநமரணமொத்திர பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு மோட்சமென்கிற சம்பந்தமுடைய கிப்பேரானந்தக் களிப்போடு இருக்கவேண்டியது.

இவ்வண்ணங் கூறியதை ஆலோசித்துப் பார்த்துவிடத் தில் கங்காஸாரான முதலியவை அகச்சரணம் அல்லாத சரணத்தாலு மமேகபிரபாசையோடு அலேவியாதவையையதாகியும் அற்பபலனுடையதாகியும் அற்பமானவையாகும் பிரத்தியட்சமின்றிச் சரீரார்த்தத்திலடையாதவையாகும். தற்கறிய அனந்தங்கோடி சென்மங்களி லுண்டானவையாகும் தவறாது கருமங்களை இயற்றினாலும் பரகதி அடையாதவையாகும் மிருக்கின்றன.

கக அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

செய்தா லறுபது சொர்னகளுஞ்சிபலனுண்டு இதைப்பார்க்கி
லும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்செய்தால் அதிசுலபமா
கப் பிரயாசமன்றியிற் பலன் மிக்குற்றுண்டாகின்றன. அல்
துளத்தன்மைத் தாகவுண்டாமென்னில் ஒரு புருடனானவன்
தானு தயாதயில் நித்தினாவிட்டெழுந்து சரீரசுத்திசெய்து
பின்ஸ்நானபானமுதலிய கிரிகையை முடித்துக்கொண்டு போ
ஜனத்துக்குப் போமளவும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்
செய்து பின்போஜனத்துக்கு போய்மீண்டிவந்து சொற்ப
நேரந் தனக்குமயக்கமாகவிருந்தால் நித்தினா சொற்பநேரஞ்
செய் தெழுந்து மீண்டு சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு மீண்டு
அஸ்தமானபரியந்தம் சிரவணாதி படனஞ்செய்தால் பிரதிதி
னமும் என்பதுகிருச்சுப் பலனுண்டாம் அவ்வண்ணஞ் செய்
தற்கு அசுத்தனாயிருப்பவன் ஸ்ரீ-குருதோத்திரஞ்செய்து அத்
தொய்த சாஸ்திரங்களைத்தமது கரத்தால் அவிழ்த்து, கண்ணாற்
பார்த்துப்பின் அச்சாத்திரங்களைத் தமதுகரத்தாற்கட்டிவைத்
துமீண்டு பழையபடிஅத்தோத்திரஞ்செய்தால் அறுவதுபொ
ன்களஞ்சி பலனுண்டாம். அன்றியில் அத்தொய்தசாஸ்திரங்
களைப் படனஞ்செய்தற்கு யத்தனித்து ஒருபாடல் அல்லது
இரண்டுபாடல் அல்லது நாலுபாடல் அல்லது பத்துப்பாடல்
அல்லது இப்படிச் சிலபாடல்கள் படிக்கும்போது அதற்கு
இடையூறுகள்ஏதேனும் விவகாரங்கள் நேரிட்டு அவ்வளவோ
டே அப்படனத்தை நிறுத்திவைத்துக் குருதோத்திரஞ்சொல்
லித் தமது கரத்தால் அப்புத்தகத்தைக் கட்டினால் அதற்கு
அஞ்சு கிருச்சுப் பலனுண்டாம் அன்றியில் ஒவ்வொருஅத்
தொய்த சாஸ்திரங்களை அனாவரிசை முக்கால் வரிசைபட
னஞ்செய்து முற்றும் நிறைவேறுது ஏதேனும் இடையூர்கள்

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். கள

வந்து நேரிட்டு அவ்விடையுறால் ஆரம்பித்த அத்தொய்தசாஸ்திர படனத்தை நிறுத்திவைத்து அப்புத்தகத்தைத் தமது கரத்தாற் கட்டிக் குருதோத்திரஞ்செய்தா லப்படிநடந்த கிரவணபடனத்துக்கு இருவத்தைந்து கிருச்சப்பலனுண்டாம். அன்றியில் ஒருஅத்தொய்த கிரந்தத்தை ஆசாரியர்சன்னிதா னத்தில் ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆதியோடந்தமாய்ச்சிரவண மாத்திரஞ்செய்து முற்றுப்பெறுமாகி வைற்கு எழுபத்தொரு சூர்யுகம் ஆனந்தபோகம் புசித்திற சுவர்க்கபலனுண்டா மென் றதைகின்ற அரியநூல்களிலும்.

இப்படி அத்தொய்த சாஸ்திர மசுமைகளை அனேக சாஸ்திரங்களிலு மத்பிரபலமாகப்பிரதிபாதித் திருத்தலினால் யாவரும்அத்தொய்தசாஸ்திரமாகிய கிரந்தங்களில் ஆதரஞ்செய்து அச்சிரவண படனஞ் செய்தற்குப் பேரவாவுடையதாகாகி அச்சாஸ்திர சிரவண படனத்துவாரா ஜநநமரணமென்கிற பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டி மோட்சமென்கிற சிவசெய்யுமாய் கிப்பேரானந்தக் களிப்போடு இருக்கவேண்டியது சித்தம்.

இவ்வண்ணங் கூறியதை ஆலோசித்துப் பார்க்கப்பட்டதில் கங்காஸாந முதலியவை அகச்சுரண முதல்ப ஸ்சுரணத்தாலு மநேகபிரயாசையோடு அனேக வருத்தமுடையதாகியும் அற்பபலனுடையதாகியும் அற்பமாகியது. இவ்விதம் பிரத்தியட்சமின்றிச் சரீரார்த்தத்திலடையத் தவிரவாய் நற தற்கரிய அனந்தங்கோடி சென்மங்கள் வந்தியப் பற்றி நடி தவறாது கருமங்களை இயற்றினாலும் பரகதி அடைவதற்குரிய மிருக்கின்றன.

கக அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

செய்தா லறுபது சொர்னகளஞ்சிபலனுண்டு இதைப்பார்க்கி
லும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்செய்தால் அதிசுலபமா
கப் பிரயாசமன்றியிற் பலன் மிக்குற்றண்டாகின்றன. அஃ
து எத்தன்மைத் தாகவுண்டாமென்னில் ஒரு புருடனானவன்
தானு தயாதியில் நித்தினாவிட்டெழுந்து சரீரசுத்திசெய்து
பின்ஸ்நானபானமுதலிய கிரிகையை முடித்துக்கொண்டு போ
ஜனத்துக்குப் போமளவும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்
செய்து பின்போஜனத்துக்கு போய்மீண்டிவந்து சொற்ப
நேரம் தனக்குமயக்கமாகவிருந்தால் நித்தினா சொற்பநேரஞ்
செய் தெழுந்து மீண்டு சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு மீண்டு
அஸ்தமானபரியந்தம் சிரவணாதி படனஞ்செய்தால் பிரதிதி
னமும் என்பதுகிருச்சுப் பலனுண்டாம் அவ்வண்ணஞ் செய்
தற்கு அசுத்தனாயிருப்பவன் ஸ்ரீ-குருதோத்திரஞ்செய்து அத்
தொய்த சாஸ்திரங்களைத்தமது கரத்தால் அவிழ்த்து. கண்ணா
பார்த்துப்பின் அச்சாத்திரங்களைத் தமதுகரத்தாற்கட்டிவைத்
துமீண்டு பழையபடிஅத்தோத்திரஞ்செய்தால் அறுவதுபொ
ன்களஞ்சி பலனுண்டாம். அன்றியில் அத்தொய்தசாஸ்திரங்
களைப் படனஞ்செய்தற்கு யத்தனித்து ஒருபாடல் அல்லது
இரண்டுபாடல் அல்லது நாலுபாடல் அல்லது பத்துப்பாடல்
அல்லது இப்படிச் சிலபாடல்கள் படிக்கும்போது அதற்கு
இடையூறுகள்ஏதேனும் விவகாரங்கள் நேரிட்டு அவ்வளவோ
டே அப்படனத்தை நிறுத்திவைத்துக் குருதோத்திரஞ்சொல்
லித் தமது கரத்தால் அப்புத்தகத்தைக் கட்டினால் அதற்கு
அஞ்சு கிருச்சுப் பலனுண்டாம் அன்றியில் ஒவ்வொருஅத்
தொய்த சாஸ்திரங்களை அனாவரிசை முக்கால் வரிசைபட
னஞ்செய்து முற்றும் நிறைவேறுது ஏதேனும் இடையூர்கள்

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். கௌ

வந்து நேரிட்டு அவ்விடையூறல் ஆரம்பித்த அத்தொய்தசாஸ்திர படனத்தை நிறுத்திவைத்து அப்பத்தகத்தைத் தமது கரத்தாற் கட்டிக் குருதோத்திரஞ்செய்தா லப்படிநடந்த சிரவணபடனத்துக்கு இருவத்தைந்து கிருச்சுப்பலனுண்டாம். அன்றியில் ஒரு அத்தொய்த கிரந்தத்தை ஆசாரியர்சன்னிதா னத்தில் ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆதியோடந்தமாய்ச்சரவண மாத்திரஞ்செய்து முற்றுப்பெறுமாதி வவற்கு எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆனந்தபோகம் புசித்திற சுவர்க்கபலனுண்டா மென்றதைகின்ற அரியநூல்களிலும்.

இப்படி அத்தொய்த சாஸ்திர மகிமைகளை அகேச சாஸ் திரங்களிலு மதபிரபலமாகப்பிரதிபாதித் திருத்தலு லியாவ ரும்அத்தொய்தசாஸ்திரமாகிய கிரந்தங்களில் ஆதரஞ்செய்து அச்சிரவண படனஞ் செய்தற்குப் பேரவாவுடையதாகாகி அச்சாஸ்திர சிரவண படனத்துவாரா ஜநநமரணபென்கிற பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டி மோட்சமென்கிற சிவகேசுபமா கிப்பேரானந்தக் களிப்போடு இருக்கவேண்டியது சித்தம்.

இவ்வண்ணங் கூறியதை ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத் தில் கங்காஸ்தான முதலியவை அகக்கரண நுகர்ப் பூக்க ரணத்தாலு மநேகபிரயாசையோடு அகேச வெறுத்தபட யதாகியும் அற்பபலனுடையதாகியும் அற்பமாகிய அந்நிலை யுடைய பிரத்தியட்சயினிற் சரீரார்த்தத்திலடையத் தக்கவாசிய நற தற் கரிய அனந்தங்கோடி சென்மங்களி லுடையபிரதிபாதி தவறாது கருமங்களை இயற்றினாலும் பரகதி அடைவதற்குநாயு மிருக்கின்றன.

கக அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

செய்த லறுபது சொர்னகளுஞ்சிபலனுண்டு இதைப்பார்க்கி
லும் அத்தொய்த்சாஸ்திர படனஞ்செய்தால் அதிசுலபமா
கப் பிரயாசமன்றியிற் பலன் மிக்குற்றுண்டாகின்றன. அல்
துளத்தன்மைத் தாகவுண்டாமென்னில் ஒரு புருடனானவன்
தானு தயாநியில் நித்திராவிட்டெழுந்து சரீரசுத்திசெய்து
பின்ஸ்நானபானமுதலிய கிரிகையை முடித்துக்கொண்டு போ
ஜனதலுக்குப் போமளவும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்
செய்து பின்போஜனத்துக்கு போய்மீண்டிவந்து சொற்ப
நேரத் தனக்குமயக்கமாகவிருந்தால் நித்திரா சொற்பநேரஞ்
செய் தெழுந்து மீண்டு சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு மீண்டு
அஸ்தமானபரியந்தம் சிரவணாதி படனஞ்செய்தால் பிரதிநி
னமும் என்பதுகிருச்சுப் பலனுண்டாம் அவ்வண்ணஞ் செய்
தற்கு அசுத்தனாயிருப்பவன் ஸ்ரீ-குருதோத்திரஞ்செய்து அத்
தொய்த சாஸ்திரங்களைத்தமது கரத்தால் அவிழ்த்து, கண்ணாறு
பார்த்துப்பின் அச்சாத்திரங்களைத் தமதுகரத்தாற்கட்டிவைத்
துமீண்டு பழையபடிஅத்தோத்திரஞ்செய்தால் அறுவதபொ
ன்களஞ்சி பலனுண்டாம். அன்றியில் அத்தொய்தசாஸ்திரங்
களைப் படனஞ்செய்தற்கு யத்தனித்து ஒருபாடல் அல்லது
இரண்டுபாடல் அல்லது நாலுபாடல் அல்லது பத்துப்பாடல்
அல்லது இப்படிச் சிலபாடல்கள் படிக்கும்போது அதற்கு
இடையூறுகூடுதேனும் விவகாரங்கள் நேரிட்டு அவ்வளவோ
டே அப்படனத்தை நிறுத்திவைத்துக் குருதோத்திரஞ்சொல்
லித் தமது கரத்தால் அப்புத்தகத்தைக் கட்டினால் அதற்கு
அஞ்சு கிருச்சுப் பலனுண்டாம் அன்றியில் ஒவ்வொருஅத்
தொய்த சாஸ்திரங்களை அனாவரிசை முக்கால் வரிசைபட
னஞ்செய்த மூற்றும் நிறைவேறுது ஏதேனும் இடையூர்கள்

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். கள

வந்து நேரிட்டு அவ்விடையூறல் ஆரம்பித்த அத்தொய்தசாஸ்திர படனத்தை நிறுத்திவைத்து அப்புத்தகத்தைத் தமது கரத்தாற் கட்டிக் குருதோத்திரஞ்செய்தா லப்படிநடந்த சிரவணபடனத்துக்கு இருவத்தைந்து கிருச்சுப்பலனுண்டாம். அன்றியில் ஒருஅத்தொய்த கிரந்தத்தை ஆசாரியர்சன்னிதானத்தில் ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆதியோடந்தமாய்ச்சிரவண மாத்திரஞ்செய்து முற்றுப்பெறுமாகி வைற்கு எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆனந்தபோகம் புசிக்கிற சுவர்க்கபலனுண்டாமென்றதைகின்ற அரியநூல்களிலும்.

இப்படி அத்தொய்த சாஸ்திர மகிமைகளை அநேக சாஸ்திரங்களிலு மந்திரபலமாகப்பிரதிபாதித் திருத்தலு லியாவரும்அத்தொய்தசாஸ்திரமாகிய கிரந்தங்களில் ஆதரஞ்செய்து அச்சிரவண படனஞ் செய்தற்குப் பேரவாவுடையதாகி அச்சாஸ்திர சிரவண படனத்துவாரா ஜநமரணபெய்கிற பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு மோட்சமென்கிற சிவபெருமனாகிப்பேரானந்தக் களிப்போடு இருக்கவேண்டியது சித்தம்.

இவ்வண்ணங் கூறியதை ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத் தில் கங்காஸான முதலியவை அகக்கரண முதலிய பஞ்ச ரணத்தாலு மநேகபிரயாசையோடு அனேக வகைத்திடை யதாகியும் அற்பபலனுடையதாகியும் அற்பமாகிய அபேஷை பிரத்தியட்சமின்றிச் சரீரார்த்தத்திலடையத் தற்கரிய அனந்தங்கோடி சென்மங்கள் வந்தபடியிடை தவறாது கருமங்களை இயற்றினாலும் பரகதி அடைவதாய் மிருக்கின்றன.

கசு அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

செய்தா ஸுபத சொர்னகளஞ்சிபலனுண்டு இதைப்பார்க்கி
லும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்செய்தால் அதிகஸலபமா
கப் பிரயாசமன்றிபிற் பலன் மிக்குற்றுண்டாகின்றன. அல்
ததத்தன்மைத் தாகவுண்டாமென்னில் ஒரு புருடனாவன்
நானு தயாதில் நித்திராவிட்டெழுந்து சரீரசுத்திசெய்த
பின்ஸ்ரானபானமுதலிய கிரிகையை முடித்துக்கொண்டு போ
ஜனத்தக்குப் போமனவும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்
செய்து பின்போஜனத்துக்கு போய்மீண்வேந்து சொற்ப
கேரத் தனக்குமயக்கமாகவிருந்தால் நித்திரா சொற்பகேரஞ்
செய்தெழுந்து மீண்டு சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு மீண்டு
அஸ்தமானபரியந்தம் கிரவணாதி படனஞ்செய்தால் பிரதிதி
னமும் என்பதுகிருச்சுப் பலனுண்டாம் அவ்வண்ணஞ் செய்
தற்கு அசுத்தனாயிருப்பவன் ஸ்ரீ-குருதோத்திரஞ்செய்து அத்
தொய்த சாஸ்திரங்களைத்தமது கரத்தால் அவிழ்த்து, கண்ணுற்
பார்த்துப்பின் அச்சாத்திரங்களைத் தமதுகரத்தாற்கட்டிவைத்
துமீண்டு பழையபடிஅத்தோத்திரஞ்செய்தால் அறுவதுபொ
ன்களஞ்சி பலனுண்டாம். அன்றியில் அத்தொய்தசாஸ்திரங்
களைப் படனஞ்செய்தற்கு யத்தனித்து ஒருபாடல் அல்லது
இரண்டுபாடல் அல்லது நாலுபாடல் அல்லது பத்துப்பாடல்
அல்லது இப்படிச் சிலபாடல்கள் படிக்கும்போது அதற்கு
இடை-சூறுகளைஏதேனும் விவகாரங்கள் நேரிட்டு அவ்வளவோ
டு அப்படனத்தை நிறுத்திவைத்துக் குருதோத்திரஞ்சொல்
லித் தமது கரத்தால் அப்புத்தகத்தைக் கட்டினால் அதற்கு
அஞ்சு கிருச்சுப் பலனுண்டாம் அன்றியில் ஒவ்வொருஅத்
தொய்த சாஸ்திரங்களை அநாவரிசை முக்கால் வரிசைபட
னஞ்செய்த முற்றும் நிறைவேறுது ஏதேனும் இடைபூர்கள்

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். ௧௭

பத்து நேரிட்டு அவ்விடையூறல் ஆரம்பித்த அத்தொய்தசாஸ்திர படனத்தை நிறுத்திவைத்து அப்புத்தகத்தைத் தமது கரத்தாற் கட்டிக் குருதோத்திரஞ்செய்தா லப்படிநடந்த சிரவணபடனத்துக்கு இருவத்தைந்து கிருச்சப்பலனுண்டாம். அன்றியில் ஒரு அத்தொய்த கிரந்தத்தை ஆசாரியர்சன்னிதா னத்தில் ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆதியோடந்தமாய்ச்சரவண மாத்திரஞ்செய்து முற்றுப்பெறுமாகி வவற்கு எழுபத்தொரு சதூர்யுகம் ஆனந்தபோகம் புசிக்கிற சுவர்க்கபலனுண்டாம். மன் நறைகின்ற அரியநூல்களிலும்.

இப்படி அத்தொய்த சாஸ்திர மகிமைகளை அனேக சாஸ்திரங்களிலு மதபிரபலமாகப்பிரதிபாதித் திருத்தல்கு வயாவரும்அத்தொய்தசாஸ்திரமாகிய கிரந்தங்களில் ஆதரஞ்செய்து அச்சிரவண படனஞ் செய்தற்குப் பேரவாவுடைய சாஸ்திர அச்சாஸ்திர சிரவண படனத்துவாரா ஜநநமரணபொக்கிற பத்தத்தினின்றும் விடுபட்டு மோட்சமேன்கிற சிவபிரபுடைய கிப்பேரானந்தக் களிப்போடு இருக்கவேண்டியது சிவபிரபு.

இவ்வண்ணங் கூறியதை ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத் தில் கங்காஸான முதலியவை அகக்காரண முதலியவை அனந்தானந்தாழ் மனேகபிரயாசையோடு அனந்த உருத்திரை யதாகியும் உற்பபலனுடையதாகியும் அறியமாட்டார். அப்படியே அனந்தாழ் உருத்திரை பிரத்தியட்சமின்றிச் சரீரார்த்தத்திலடையத் தற்கரிய அனந்தங்கோடி சென்மங்கள் வந்த மாயாஜோதி தவறாது கருமங்களை இயற்றினாலும் பரகத சிவபிரபு மிருக்கின்றன.

க அ அத்தொய்தசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

அத்தொய்தசாஸ்திர படனபலனும் அதிற் பிரதிபாதி
த்துள்ளபடி அனுஷ்டிக்கும் அனுஷ்டான பலனும் பிரத்திய
க்ஷமாகியும் மகத்பலனாகியும் மனமுதலிய முக்கரணத்திற்
கும் மகாபிரயாசை யில்லாததாகியும் மகத்தான ஆசைமுத
லிய வனர்த்தங்க ளனைத்தையு மத்தியந்தம் வருவதற்
காகியும் மற்றும் அநேக விசேஷமுடையதாகியுமிருக்கின்
றன. ஆகையாலதியுக புத்தியுடையோர்கள் மேற்காட்டப்
பட்ட தன்மைகளைத் தங்கள் தங்கள் மனோசாட்சியாகவும்,
நசுர சாட்சியாகவும், இவை இவை சிறந்தவை-ஆம்-அல்ல
வென்பதை யுன்னித்தந்தம் வினைக்கீடாக நசுரப்பிரேரணைப்
படி முயற்சித்துச் சரீரம் அநித்தியமாகையா லதிசேக்கிரத்தின்
நன்மையடைய விருப்பமுள்ளோர்கள் நன்மையை அடைய
வேண்டியது சித்தம்.

அத்தொய்த சாஸ்திர சிரவணமாகிய படனஞ்செய்பவர்
களுக்கு அறம், பொரு, ளின்பங், கீர்த்தி, வாணம், அஃதன்றி
மனத்தெளிவால் முத்தியுமுண்டாகும் அஃதன்றி அத்தொய்த
சாஸ்திர படனத்தோ டவ்வனுட்டானஞ் செய்பவர்க்குப்பல
ன் பிரத்தியட்சமென்றும், பலன் மிகுதியென்றும், மகத்தான
ஆசைமுதலிய அனர்த்தம் நீங்குமென்றும், பிரயாசங்கொஞ்
சமாய் யாதோர் வருத்தமின்றி யடையலாமென்றும், அளவில்
சென்மங்களா லியற்றுங் கருமங்களால் முத்தி அடைதற்
கருமை என்றுஞ் சொல்லியதற்குப் பிரமாண முண்டோவெ
ன்னி? ஓண்டு.

அஃது யாதெனில்? கூறுகின்றோம்.

சிரவணபடன பலனுக்குப் பிரமாணம்.

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். ௧௯

தந்திரிய லெழுமிசைபோற் சாந்திமுன்னுஞ் சற்குணத்
தின்ஞான மெழுந்தம் மிற்றுமா, மிந்தவிரண்டுங் குளமுமல
ரும்போலவினிது வளர்ந்திடு மொக்க விரண்டுங் கற்கில்,
வந்தணுகுந்தனித்தனியே யிரண்டுங்கற்கில் வருபயனென்றில
தாமிவ் வாய்மைகேள்வி, முந்துமறம் பொருள்இன்பங் கீர்த்தி
வாணண் முழுதளிக்கு மனத்தெளிவான் முத்திரல்கும்.
என்று ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரராற் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஞானவாசிட்டத்திலும்,

பலன் பிரத்தியட்ச மென்றதற்குப் பிரமாணம்.

மந்திரஜெப முதலானவைகட்குத் திருஷ்டபல மல்லாத
படியினால் நியமமும் நியமந்தப்பினுற் பிரத்தியபாய முண்டு.
அசனம் பண்ணுகிறது பசியைப் போக்குகிறுற்போலத் தத்து
வபாவனையும் விபரீதபாவனையைப் போக்குகிறது திருஷ்ட
பலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லையென்று ஸ்ரீ-வித்தியா
ரண்ணியசுவாமிகளால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பஞ்சதசப்
பிரகரணத்திலும்.

பலன் மிகுதியென்றதற்குப் பிரமாணம்.

கிகழாத்து மதத்துவத்தி னுயர்தியான முபகாரங்களொ
டு, நிகழ்பூசனையா மிவ்வழியா லன்றிப் பிறிதோர் நெறிகளி
னுற், புகழ்மெய்யுணர்வு கிடையாது புரண்தியான பூசையி
னை, யிகழ்மூடர்கள் செய்யினும் பதின்மூன் றிமைப்பிற்பசு
வீய்ந் துளபேறும்.

அன்றியும்.

இயலார் கடவுளாந் தன்னை யிமைநுறளவு பூசிக்கி, லய
மேதத்தி லாயிரமாம் பேராமரை நாழிகை பூசை, முயல்வாரி

உ௦ அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம்.

லக்கமயமே தப்பயனைப் பெறுவர் முறைமையினுந், பயனூர்
பூசையொரு கடிக்கைபண்ணி லிராசஞ்ஞயபலம்.

அன்றியும்.

பாசமின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைக்கடிகை பூசிக்கி
லிராசஞ்ஞய விலக்கிக ரிவ்வாறொருநாளருச்சிக்கி
லாசிலாதபரவொளிமி லமரலாகு மிதுதானே
யேசில்பரம யோகமிது தானேபரம கிரியையுமே.

என்று ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரரால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஞானவாசிட்டத்திலும்.

உலகியல்பாங் கீதைக்கு முவந்தருளியிறையென்ற
லிலகியவைகீதக்கீதைக் சென்செயானிறையதன
னலமிகுத்த பொருள்வேண்டி. னலமிகுபத்தியினோடும்
பலமிகுநற் கீதைகளே யெப்பொழுதும் பாடுவான்.

அன்றியும்.

அறையுமறையா லாகமத்தா லறியானுகின் மற்றுந்தா
னறிவதொருபாடையினுலே யறைவானென்று மமையாதே
யிறையையடைதற்கேது விதுவிதனாற் பரமயோகெய்தும்
பிறிவொன்றறவேசிவன்றன்னை யோகத்தாலே பெறலாமால்.

என்று ஸ்ரீ - பிரமதேவராற் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
பிரமகீதையிலும்.

ஆசை முதலிய அனர்த்தங்கள் நீங்குமென்றதற்குப்
பிரமாணம்.

ஆவதென்பது மாசையு மற்றன்
மேவஞான வெந்தியிடை வெந்தன

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். ௨௧

யாவர்தந்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவதும் பிறப்புந் தவிர்த் தார்கடாம்.

அன்றியும்.

யாவனொருவன் தன்னுடம்பை யானென்றிருக்கு மியல்
பொழிந்தா, னியாவனொருவன் தன் கரணமியாதொன் றோடும்
விழைந்தீரா, னாவவனில் வுலகத்தை யடையக் கொன்று
வினுமோர், பாவமில்லை அவன் கொன்றபழியுமில்லை பார்மன்னு.

என்று ஸ்ரீ-கிருஷ்ண பகவானுற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய
பகலற்கீதையிலும்.

புரக்கண்மூன்றிலும் போக்கிய மியாவையங்
கிருந்துதய்ப்பவ னியாவன் மற்றியாவையும்
பரம்பிரம மெனும்படி பார்ப்பவ
னரந்தையெய்திடா னாயிரஞ்செய்யினும்.

அன்றியும்.

விழுமிதாமய மேதங்கள் செய்யினும்
பழிமிகும் பஞ்சபாதகம் பண்ணினு
மொழிவுறும் லொன்றே யென்றுணருவா
னழுவினானந்த நன்மையும் தின்மையும்.

அன்றியும்.

மத்தமுறும் பிறவிப் பகை மாளு
முத்தியு முன்னிலை யாமுடி வில்லா
வெத்தய ருங்கெடு மின்பம தாகு
மத்து விதத்தை யறிந்தவ ருக்கே.

அன்றியும்.

௨௨ அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம்.

அத்துவிதந்தானுமவிகற்பத்தை யடைந்த போதே
புத்தியிலிளைப்பும் போகும் போகுமிப்பிறப்பு நேரா
வெத்கிகழ்வாலும் பேதமின்மையா லிறையே யெண்ணுந்
தத்துவவித்தே யென்றன் றலையினால் வணங்கத் தக்கான்.

என்று ஸ்ரீ-பிரம தேவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய
பிரமகீதையிலும்.

நிருவிகற்ப வான்மாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்கமிவை
நேராயில்லை, மருவிகற்ப பேதமுரூப் பராபரமா மப்பொருளை
வயங்கக்கண்டாற், பெருமனக் கட்டறுமைய மறுங்கரும ம
றுமென்றான் பெரியோன்வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு
புகிலன்றோ பிரமாண்ட மொடுங்குமென்றான்.

என்று ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஞானவாசிட்டத்திலும்.

யாதோர் வருத்தமின்றி யடையலா மென்றதற்குப்
பிரமாணம்.

ஆதலாலறியு மறிவெலாங்கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய்
கின்ற, பேதமில்பிரம மொன்றுமேயறிவான் பேறுபேரின்ப
மாம் பிறத்தல், சாதலற்றிருக்கு மதனையோர்வருத்த மின்றி
யே சாரலாயிருக்க, வாதரித்தறியா ரற்பமேவிரும்பி யனந்
ததுக்கத்திலே யமைவார்.

என்று ஸ்ரீ-பிரம தேவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய
பிரமகீதையிலும்.

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம். ௨௩

கருமங்களால் முத்தியடைதற்கு அருமை யென்றதற்குப்
பிரமாணம்.

அன்றியுணாக்கரு மனந்தகோடி பிறப்பிடைக் கருமமாற்
றினாலுந், துன்றரிதுபரகதியைச் சைமினிசொல் வேதாந்தச்
சொற்கடேர்ந்து, நன்றிதரு பொருட்டெளிவாஞ் சிவஞா
னஞ் சிவனருளா னண்ணின்முத்தி, யொன்றலெளி தாதவி
னன் மூதுணர்வா லிதற்கேற்ற வுறுதியோர்வாய்.

என்று சிதம்பர புராணத்திலும்.

இவ்வா நின் நூல்களில் கூறி யிருக்கின்றதுவே பிரமாண
மாம் மென்றுணர்க.

முன்னற்கூறிய கிருச்சிர பலவிபரம் யாதெனில் மேற்
கண்ட அருத்த சாஸ்திரத்தில் அருத்தத்தை ஈட்டும்படி பிரதி
பாதித்த பிரகாரம் ஈட்டிய திரவியத்தைக் கையிற்கொண்டு
தலைக்கன்றுபோடுஞ் சமயமுள்ள கவலை நிறமுடைய காராம்
பசுவை மனபூர்வகமாக வாங்கி அதற்கு மேற்கண்ட திரவி
யத்தை சுவர்ணமாக மாற்றி அ ணைக்கொண்டு ஆபரண விசே
ஷங்கள் செய்து அப்பசுவிற்குப் பாதகேசபரியந்தம் அவ்வா
பரணத்தை அலங்கரித்து உத்தமமான அர்த்தோதயம் மகா
உதயம் முதலிய மகாபுண்ணிய காலங்களில் நல்ல வைதிகப்
பிராமணாள் அல்லது புண்ணிய புருடாள் அல்லது சீவன்முத்
தர்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்ட புருடாளுக்கு அப்பசுவை அதற்
குரிய சரீர ஆயுளைச் சோதிடசாஸ்திர மறிந்தோர்களைக் கொ
ண்டு பின்னிட்டு இவ்வளவு காலத்துக்கிருக்குமென்று தெரிந்
துகொண்டு அவ்வளவு காலத்துக்கும் அப்பசுவின் சரீரம்

உச அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மியசங்கிரகம்.

சீவித்தற்கு ஏதுவான பருத்திவிதை தவிடு புல்முதலிய வுணவுக்கு வேண்டிய திரவியம் எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு திரவியத்தையும் அப்பசுவையும் அவர்களிடத்திற் கோநானமாகக் கொடுத்தால் இஃதை ஒரு கிருச்சப்பலமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இம்முறை யன்றியி லின்னம் அநேகவித மாகவும் கதைகளுண்டு இஃது போல மேலே காட்டப்பட்ட ஸ்ரீ-விஸ்வாமித்திர முனிச்சுரர் ஸ்ரீ - வசிட்டமகா முனிச்சுரர் ஆகிய இவர்கள் விருத்தாந்தங்களுக்கும் ஒவ்வொருவர் அநேகவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் ஆகையாலிச் சரித்திரங்கள் நானாவாக வழங்கினாலும் அச்சரித்திர சாரத்தை மாத்திரம் மதிமான்கள் பொருளாயங்கீகரித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

இவ் அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம் யாவர்க்கும் எளிதாகத் தெரியும்படிக்கு ஆண்டோர்களாலும் அரிய திருமூர்த்திகளாலும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தூல்களிலுள்ளதைச் சங்கிரகமாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டன ஆகையால் இதன்கண் சொற்சொற்வு பொருட்சொர்வு வாக்கிச் சொர்வு இருக்குமாயின் இவ் அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மியசங்கிரகத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கும் அரிய குணகண அலங்கிறநாதி களையே சோபையாகவுடைய சாதுக்கள் மன்னிக்க வேண்டியது.

அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிறம்பலம்.
சர்வஞ்ஞன்மயம்.

பரிசோதன பத்திரம்.

அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	௨௭	சங்கதி ரய	சங்கத்திரய
௩	௪	அனைத்தன	லனைத்தின்
௪	௩	மதற்கிதஞ்	மகற்கிதஞ்
௫	௮	ஏயவிலோம்	ஏயவிருவோம்
௬	௬	றிலலை	றில்லை
௭	௬	மிந்நூலாற்	மிந்நூலாற்
௮	௭	ராந்தியெய்து	ராந்தியெய்து
௯	௨௬	சேன்ற	சேன்ற
௧௦	௨௪	சய்யிற்	கையிற்
௧௧	௨௧	வயற்று	வயிற்று
௧௨	௧	வது	பது
௧௩	௭	படணஞ்	படனஞ்
௧௪	௨௬	இடையுந்	இடையுநுள்
௧௫	௮௪	இருவது	இருபது
௧௬	௨௨	கரிமை	கருமை
௧௭	௨௭	தேதராற்	தேவராற்
௧௮	௩	விழைந்திரா	விழைந்திரா
௧௯	௧	அரிமை	அருமை
௨௦	௨௬	அதகை	அதைக்
௨௧	௨௩	படிக்கி	படிக்கு
௨௨	௨௬	வாக்கியசோ	வாக்கியச்சோ